

Wzorzec FCI nr 284 /12.03.1999/, wersja angielska

LAPÓŃSKI PIES PASTERSKI/LAPINPOROKOIRA

TLUMACZENIE : Olga Jakubiel.

POCHODZENIE: Finlandia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA:
12.03.1999.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies pasterski do wypasu reniferów.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.
Seksja 3 Nordyckie psy stróżujące i pasterskie.
Bez prób pracy.

ZARYS HISTORII RASY: Lapończycy od wieków używali psów w typie lapońskiego psa pasterskiego [jako psów pasterskich] do wypasu reniferów. Rejestrację w księgach rodowodowych rozpoczęto w latach 50. XX wieku. Wówczas współczesny fiński lapphund i lapoński pies pasterski uważane były jeszcze za tę samą rasę. Lapoński pies pasterski został uznany za odrębną rasę 10.12.1966, gdy stwierdzono, iż istnieją dwie różne rasy psów pasterskich do wypasu reniferów.

WRAŻENIE OGÓLNE : Szpic pasterski, średniej wielkości, długości wyraźnie przekraczającej wysokość w kłębie. Kościec i muskulatura – mocne. Pies umięśniony, nie może jednak sprawiać wrażenia topornego. Płeć powinna być wyraźnie zaznaczona. Szata odpowiednio przystosowana do arktycznego klimatu.

ISTOTNE PROPORCJE: Długość tułowia przekracza o ok. 10% wysokość w kłębie. Głębokość tułowia stanowi mniej więcej połowę wysokości w kłębie.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT : Pojętny, spokojny, przyjacielski, energiczny, posłuszny. Ochoczo szczeka podczas pracy.

GŁOWA : Wydłużona; kufa nieznacznie krótsza, niż czaszka.

OKOLICA MÓZGOCZASZKI :

Czaszka : Nieznacznie wysklepiona. Bruzda czołowa zaznaczona; łuki brwiowe wyraźnie zaznaczone.

Stop: Łagodnie opadający.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Preferowany czarny, lecz harmonizujący z kolorem szaty.

Kufa: Grzbiet nosa prosty. Widziana z góry i boku, kufa zwęża się równomiernie ku nosowi.

Wargi: Napięte.

Szczeka i zuchwa oraz uzębienie: Szczeka i zuchwa oraz zęby – mocne. Zgryz nożycowy. Normalne uzębienie.

Policzki: Łuki jarzmowe wyraźnie zaznaczone.

Oczy: Preferowane ciemnego koloru, lecz harmonizujące z kolorem szaty. Żywe, rozstawione dosyć szeroko. Owального kształtu. Wyraz bystry; u suk – także wierny.

Uszy: Stożące, średniej długości, rozstawione dosyć szeroko, dosyć szerokie u nasady. Wnętrze ucha okryte gęstym włosiem, zwłaszcza u nasady.

SZYJA: Mocna, umiarkowanej długości, osadzona harmonijnie w łopatkach. Bez łałoku.

TULÓW:

Kłęb: Zaznaczony.

Grzbiet: Mocny i umięśniony.

Lędźwie: Krótkie i umięśnione.

Zad: Dosyć długi i nieco skośny.

Klatka piersiowa: Głęboka, długa i pojemna; niezbyt szeroka. Żebra wyraźnie wysklepione.

Dolna linia: Łagodnie podciągnięta.

OGON: Średniej długości, nisko osadzony, okryty gęstym włosiem. W spoczynku zwisa; w ruchu luźno zwinięty, nie może wznosić się nad grzbiet. Ruch ogona może również być okrężny.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Wrażenie ogólne: Silne, związane z tułowiem silnymi mięśniami, a zarazem swobodne w ruchu. Umięśnione i dobrze kątowne. Widziane z przodu – proste i równoległe.

Lopatki: Ukośne i umięśnione.

Lokcie: Ani odstające, ani ustawione podsiebnie. Przylegające do tułowia; ustawione ściśle do tyłu.

Przedramię: Pionowe.

Nadgarstek: Umieśniony i giętki.

Śródreczę: Widziane z boku – nieco ukośne, umożliwiające elastyczny ruch.

Przednie łapy: Raczej owalne ze wszystkich stron, także od spodu; pokryte gęstym włosiem. Palce dobrze wysklepione; opuszki elastyczne i grube.

KOŃCZYNY TYLNE :

Wrażenie ogólne: Dobrze kątowne. Widziane z tyłu – proste i równoległe.

Udo: Dosyć długie i szerokie, z dobrze rozwiniętymi mięśniami.

Kolano: Ustawione do przodu; wyraźne kątownie.

Staw skokowy: Ustawiony dosyć nisko; wyraźne kątownie.

Śródstopie: Dostyć krótkie, pionowe i równoległe.

Tylne łapy: Takie same, jak przednie. Preferowane bez palców szczątkowych.

CHÓD/RUCH: Swobodny, elastyczny, nie wymagający wysiłku, harmonijny. Niestrudzony kłus. W szybkim kłusie ma skłonność do poruszania się ruchem jednośladowym.

SKÓRA: Równomiernie napięta, bez zmarszczek.

SZATA:

WŁOS: Włos okrywowy średniej długości lub długi, prosty, raczej odstający i szorstki. Podszyicie delikatne i gęste. Włos często bardziej obfity i dłuższy na szyi, klatce piersiowej oraz z tyłu ud.

MAŚĆ: Czarna w różnych odcieniach, łącznie z szarawą i ciemnobrązową; z jaśniejszymi odcieniami, niż kolor podstawowy;

szarawe lub brązowawe znaczenia często występują na głowie, dolnych partiach tułowia i kończynach. Dopuszczalne białe znaczenia na szyi, klatce piersiowej i kończynach. Podszycie czarne, szarawe lub brązowawe.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie: Idealna wysokość – psy: 51 cm,
suki: 46 cm.

Z tolerancją 3 cm (poniżej i powyżej).

WADY: Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia i zasięgu.

- Nie samcze psy i nie sucze suki.
- Bardzo jasne oczy u czarnych psów.
- Uszy z opadającymi koniuszkami.
- Zwinięty lub zagięty nad grzbietem ogon.
- Miękka, falista lub płasko leżąca szata.
- Brak podszycia.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna bojaźliwość.
- Przodozgryz lub tyłozgryz.
- Wiszące uszy.

Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości, powinien zostać zdyskwalifikowany.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.